

ADAM KONIECZNY

Państwowa Straż Pożarna

adam.wojciech.konieczny@gmail.com

Nowy rozdział w rozwoju ochotniczych straży pożarnych

Abstrakt: W grudniu 2021 roku Sejm Rzeczypospolitej Polskiej IX kadencji uchwalił ustawę o ochotniczych strażach pożarnych. Wskazany akt prawny wpisuje się w ciąg trwających i planowanych zmian dotyczących organizacji bezpieczeństwa powszechnego, którego celem jest zapewnianie ochrony ludności, a które wymaga niezbędnych działań ze strony administracji publicznej. Dzięki takim czynnikom, jak zwiększone dofinansowanie OSP, poprawa regulacji prawnych oraz wprowadzenie nowych świadczeń dla druhów, ochrona przeciwpożarowa osiągnie wyższy poziom organizacyjny.

Słowa kluczowe: ochotnicza straż pożarna, ochrona przeciwpożarowa, bezpieczeństwo powszechne, ochrona ludności.

Grudzień 2021 roku przejdzie do historii porządku prawnego regulującego ochronę przeciwpożarową w Polsce. Sejm Rzeczypospolitej Polskiej IX kadencji uchwalił wówczas ustawę o ochotniczych strażach pożarnych. Wkomponowuje się to w jubileusz trzydziestolecia uchwalenia w 1991 roku ustaw o ochronie przeciwpożarowej i o Państwowej Straży Pożarnej. Należy przy tej okazji przybliżyć znaczenie tego wydarzenia i wyjaśnić, dlaczego jest to tak istotne dla zasłużonego i oddanego lokalnej społeczności ruchu społecznego. Trzeba przy tym pamiętać, że gmina to dla tych stowarzyszeń najważniejszy poziom gwarantujący ich rozwój.

Od chwili powstania ochotnicze straże pożarne (dalej: OSP) zrzeszają członków reprezentujących cały przekrój lokalnych społeczności, zarówno kobiety i mężczyzn, jak i dzieci oraz młodzież. Do dzisiaj pozostają one otwarte dla każdego, kto bezinteresownie chce nieść pomoc drugiemu człowiekowi. Swoją działalnością obejmują wszystkie sfery życia społecznego, począwszy od ratownictwa, przez szeroko pojętą pomoc lokalnej społeczności, ochronę środowiska, działalność kulturalną, edukację, sport, po wsparcie instytucji i organizacji pozarządowych na rzecz rozwoju lokalnego w wymiarze społecznym i ekonomicznym.

Spoleczne zaangażowanie w działania mające na celu zapobieganie i walkę z pożarami czy innymi zagrożeniami wynikało z potrzeby zapewnienia bezpieczeństwa. Rozwój cywilizacyjny zmieniał technikę i technologię działań ratowniczych oraz wpływał na powstanie jednostek zawodowych, w tym specjalistycznych. Co ciekawe, uzawodowienie ochrony przeciwpożarowej nie doprowadziło do zaniku społecznego ruchu ochrony i walki z pożarami. Było to spowodowane tym, że aktywność społeczna zyskała formę organizacyjno-prawną pozwalającą na realizację celów w sposób podobny do jednostek wyspecjalizowanych¹.

Nowe podejście do OSP, zwrócenie uwagi na obecny stan prawny i wyciągnięcie daleko idących wniosków, na których podstawie przygotowano pakiet projektów zmian w systemie bezpieczeństwa, nie byłoby możliwe bez zaangażowania pracowników naukowych Uniwersytetu Wrocławskiego, z ogromnym wsparciem prof. Tadeusza Kocowskiego, którzy od wielu lat uczestniczyli w redagowaniu norm prawnych i badaniach prowadzonych z udziałem środowiska pożarniczego. W owym czasie powstało wiele publikacji naukowych, które ukierunkowały dzisiejsze działania na nowe rozwiązania systemowe i prawne. Niniejszy artykuł też jest tego dowodem.

Trochę historii

Historia ochotniczych straży pożarnych w Polsce ma długoletnią tradycję, sięgającą minionych wieków. Stan prawny odnoszący się do OSP ulegał jednak nieprzerwanym zmianom, zwłaszcza w okresie powojennym, to jest po roku 1945. Ustawy z lat 1950, 1960 i 1975 coraz bardziej podporządkowywały je administracji rządowej. Diametralna zmiana nastąpiła po roku 1989, kiedy w naszym państwie zmieniono ustrój oraz strukturę samej administracji publicznej. Reaktywowany został wówczas samorząd terytorialny oraz stworzono realną możliwość niezależnego od państwa zrzeszania się obywateli w stowarzyszenia.

Uchwalone przez Sejm X kadencji w 1991 roku ustawy o Państwowej Straży Pożarnej i o ochronie przeciwpożarowej zasadniczo zmieniły system prawny odnoszący się nie tylko do samej ochrony przeciwpożarowej, ale też wielu innych dziedzin, jak ochrona ludności, obrona cywilna, zarządzanie kryzysowe itp. Wskażmy, że w czasie procesu legislacyjnego w latach 1990–1991 w Sejmie można było usłyszeć różnorodne uwagi i opinie komentujące dokonujące się zmiany, jak na przykład:

¹ Szerzej na ten temat zob. T. Kocowski, *Ochotnicza Straż Pożarna jako stowarzyszenie*, „Prawo” 326. *Ochotnicze straże pożarne — tradycja — samorząd — bezpieczeństwo*, red. T. Kocowski, M. Błażewski, W. Małecki, 2018, s. 23–24.

1. „w świetle ustawy o PSP obrona cywilna nie ma szans istnienia”,
2. „ustawa o ochronie przeciwpożarowej powinna być ustawą ustrojową, a nie ustawą o strażach pożarnych”,
3. „ZOSP i OSP dzielimy jako stowarzyszenia ze swoimi statutami”,
4. „OSP winno mieć odrębną ustawę”,
5. „OSP spełniają wiele innych funkcji poza gaszeniem i ratowaniem”.

Słowa „proponowano dawno ustawę o OSP” padły wtedy również z ust Anatoła Adamskiego, ówczesnego Prezesa Związku Ochotniczych Straży Pożarnych RP, uczestniczącego w posiedzeniu podkomisji i komisji.

Wraz z wejściem w życie ustawy o ochronie przeciwpożarowej obowiązywały już między innymi ustawy: o samorządzie terytorialnym, obecnie samorządzie gminnym, oraz prawo o stowarzyszeniach. Przepisami ustawy z 24 lipca 1998 roku o wprowadzeniu zasadniczego trójstopniowego podziału terytorialnego państwa z dniem 1 stycznia 1999 roku wprowadzono podział terytorialny państwa na gminy, powiaty i województwa. Dokonano równocześnie reformy administracji publicznej. Obok gmin powstały powiaty i województwa samorządowe.

Ochrona przeciwpożarowa stała się jednym z zadań własnych gminy i powiatu. Przed wejściem w życie wskazanych ustaw zadania z zakresu ochrony przeciwpożarowej realizowały zatem jednostki organizacyjne Państwowej Straży Pożarnej (dalej: PSP) i inne jednostki ochrony przeciwpożarowej. Największy problem w ochronie przeciwpożarowej stwarzały relacje zachodzące między dwoma prawnie niezależnymi podmiotami, czyli gminą a ochotniczą strażą pożarną, która z mocy ustawy stała się dobrowolnym, samorządnym, trwałym zrzeszeniem, z chwilą wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego uzyskującym osobowość prawną. Osobowość prawną była bardzo mocnym atutem w sytuacji nieporozumień wynikłych w relacji gmina–OSP, w tym marginalizowaniu roli takiego stowarzyszenia.

Dzięki ogromnemu wysiłkowi i determinacji druhów działających z dużym poświęceniem stowarzyszenia te utrzymały swoją pozycję w ochronie przeciwpożarowej, a nowa ustawa o ochotniczych strażach pożarnych powinna wzmocnić ich rolę w tym systemie.

Można uznać, że konieczność dokonania zmian była już dostrzegana dużo wcześniej, a rozwój cywilizacyjny ostatnich lat, w tym nowe zagrożenia, z którymi się zmagamy, zdecydowanie przyspieszyły przygotowania niezbędnych i oczekiwanych systemowych rozwiązań.

OSP jako stowarzyszenie

Formą organizacyjno-prawną ochotniczych straży pożarnych jest stowarzyszenie. Forma ta ma ponad stuletnią tradycję i zapewnia pełną dobrowolność zrze-

szania się grup o celach niezarobkowych, z samodzielnym określaniem ich celów, programów działania, struktury organizacyjnej oraz uchwalaniem wewnętrznych aktów dotyczących własnej działalności. Przyjęta forma organizacyjno-prawna to podstawa ich dalszego funkcjonowania. Jednak nowa, uchwalona dopiero co ustawa, przy zachowaniu formy organizacyjno-prawnej, odnosi się do ochotniczych straży pożarnych, traktując poziom lokalny administracji samorządowej jako podstawowy w realizacji zadań własnych samorządu terytorialnego. Samorządu, którego mieszkańcy zrzeszają się do wykonywania zadań w ramach jednostek ochrony przeciwpożarowej, jakimi są ochotnicze straże pożarne.

Właśnie ten drugi charakter stowarzyszeń czyni ochotnicze straże pożarne stowarzyszeniami wyjątkowymi, realizującymi zadania na coraz wyższym, profesjonalnym poziomie, w pełnej kooperacji z Państwową Strażą Pożarną. Profesjonalizację wymusza rozwój cywilizacyjny i wzrost poziomu zagrożeń dla bezpieczeństwa powszechnego. Co najistotniejsze, sytuacja demograficzna i urbanistyczna w Polsce oraz w innych krajach sprawiają, że należy podejmować działania wyprzedzające, gwarantujące rozwój i impuls do dalszej ewolucji tych społecznych organizacji, wykonujących najważniejsze zadania publiczne. Jest to tym bardziej uzasadnione, że nowe rozwiązania, oprócz pewnego uporządkowania prawnego, obejmują długo oczekiwane świadczenia dla strażaków ratowników OSP. Ustawa oznacza więc podniesienie rangi tych stowarzyszeń, ale też uproszczenie systemu prawnego, z którego korzysta między innymi samorząd terytorialny, a także weryfikuje dotychczasowe rozwiązania zawarte w ustawie o ochronie przeciwpożarowej (poprawia je, anuluje martwe, niesprawdzone rozwiązania oraz wprowadza nowe, wynikające z doświadczeń i konsultacji).

OSP jako jednostka ochrony przeciwpożarowej

Ochotnicze straże pożarne jako stowarzyszenia są jednocześnie jednostkami ochrony przeciwpożarowej, usadowionymi na równi z jednostkami organizacyjnymi Państwowej Straży Pożarnej, której jednostki tworzy się jako formacje umundurowane i wyposażone w specjalistyczny sprzęt, przeznaczone do walki z pożarami, klęskami żywiołowymi lub innymi miejscowymi zagrożeniami. Funkcjonariusze PSP podlegają szczególnym obowiązkom wynikającym z charakteru pracy oraz posiadają niezbędne kwalifikacje i warunki psychofizyczne wymagane do wykonywania zawodu strażaka, technika pożarnictwa lub inżyniera pożarnictwa. Natomiast w przypadku OSP, aby móc uczestniczyć w działaniach ratowniczych, należy spełniać kryteria wiekowe (18–65 lat), mieć aktualne badania lekarskie, a także przejść szkolenie podstawowe strażaków ratowników OSP. Oznacza to, iż celem ochotniczych straży pożarnych jest działalność wykraczająca daleko poza zadania realizowane przez pozostałe stowarzyszenia, polegające

na umożliwieniu członkom udziału w życiu publicznym i wyrażania zróżnicowanych poglądów oraz realizacji indywidualnych zainteresowań. Cel funkcjonowania OSP w wielu elementach jest bowiem zbieżny z tymi stawianymi przed profesjonalnymi jednostkami organizacyjnymi zawodowo wykonującymi działania należące do zadań publicznych organów administracji publicznej.

OSP są więc podmiotami ratowniczymi, których organizacja i cele będą w określonym stopniu odbiegały od tych przewidzianych przez przepisy prawa o stowarzyszeniach. Dodatkowo wykonywanie zadań z zakresu ochrony przeciwpożarowej będzie wymagało wyposażania OSP w specjalistyczny, skomplikowany sprzęt oraz pomieszczenia do jego prawidłowego przechowywania. Uważam, że podejście do ochotniczych straży pożarnych w sposób profesjonalny to konieczność i nakaz chwili, jak również ukłon w stronę mieszkańców małych miejscowości, którym należy w końcu zapewnić bezpieczeństwo na poziomie XXI wieku².

Konieczność uregulowania wzajemnych relacji

Centralnym organem administracji rządowej w sprawach ochrony przeciwpożarowej i krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego (dalej: KSRG) jest Komendant Główny PSP³. Kieruje on między innymi KSRG, organizuje centralny odwód operacyjny, analizuje działania ratowniczo-gaśnicze KSRG, prowadzi inspekcje gotowości operacyjnej i opracowuje programy szkolenia jednostek ochrony przeciwpożarowej⁴. Zadania i kompetencje PSP na obszarze województwa wykonuje wojewoda przy pomocy komendanta wojewódzkiego⁵, w postępowaniu administracyjnym zaś, w sprawach związanych z wykonywaniem tych zadań, organem właściwym jest komendant powiatowy (miejski) PSP. Wykonywanie zadań ochrony przeciwpożarowej jest więc realizowane przy zachowaniu ustalonej struktury i hierarchii przez Państwową Straż Pożarną. Natomiast zgodnie z art. 7 ust. 1 pkt 14 ustawy o samorządzie gminnym⁶ i art. 4 ust. 1 pkt 16 ustawy o samorządzie powiatu⁷ ochrona przeciwpożarowa jest odpowiednio zadaniem własnym gminy/powiatu.

² Szerzej na ten temat zob. *Ochotnicze Straże Pożarne. Zadania — Samorząd — Bezpieczeństwo. Raport z badań*, red. T. Kocowski, M. Błażewski, Wrocław 2018, s. 15–16.

³ Art. 9 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 roku o Państwowej Straży Pożarnej (tekst jedn. Dz.U. z 2021 r. poz. 1940); dalej: ustawa o PSP.

⁴ Art. 10 ust. 1 ustawy o PSP.

⁵ Art. 11 ustawy o PSP.

⁶ Ustawa z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz.U. z 2021 r. poz. 1372, 1834).

⁷ Ustawa z dnia 5 czerwca 1998 roku o samorządzie powiatu (tekst jedn. Dz.U. z 2021 r. poz. 1038, 1834).

W ustawie o ochronie przeciwpożarowej wskazano, że OSP są częścią ochrony przeciwpożarowej i uczestniczą bezpośrednio w działaniach ratowniczych⁸. W przypadku OSP mamy do czynienia z przekazaniem zadań publicznych (zadań państwa) w drodze ustawy, przy czym ich udział w wykonywaniu przekazanych zadań publicznych odbywa się na podstawie przepisów ustrojowych oraz kompetencyjnych, zawartych w ustawie o ochronie przeciwpożarowej. Prawodawca przesądził, że OSP mają działać na podstawie przepisów ustawy o stowarzyszeniach. Niezależnie od statusu prawnego OSP jako stowarzyszenia został utrzymany obowiązek uczestniczenia w systemie ochrony przeciwpożarowej i poddania tych jednostek działaniom władczym PSP, która może dysponować te jednostki do działań ratowniczych poza terenem swojego działania. Należy również podkreślić, że powierzone zadania należą do najważniejszych zadań publicznych — zapewnienia bezpieczeństwa wewnętrznego państwa⁹. Jest ono określone przepisami Konstytucji, a za jego realizację odpowiedzialna jest Rada Ministrów¹⁰. Takie umiejscowienie polityki bezpieczeństwa wskazuje na istotę i rangę zadań realizowanych przez OSP. Wykonywanie ich przez OSP w ramach KSRG lub poza tym systemem to zawsze zadania publiczne, skierowane do określonych społeczności lokalnych lub szerzej — do społeczności regionalnych. Dlatego wszystkie OSP powinny być jednakowo traktowane przez właściwe organy administracji publicznej¹¹.

Zapewnienie ochrony przeciwpożarowej obejmuje między innymi stosunki prawne pomiędzy gminą, która powinna zapewnić środki finansowe, a strażakami ratownikami ochotniczych straży pożarnych, którzy bezpośrednio podejmują czynności związane z ochroną przeciwpożarową. Gmina, wykonując zadanie własne ochrony przeciwpożarowej, podejmuje działania wobec strażaków ratowników OSP w sposób bezpośredni i pośredni. Bezpośrednie zapewnienie tego udziału ma miejsce, gdy gmina przekazuje środki finansowe na działania skierowane do konkretnego członka OSP, tak jak w przypadku wypłaty ekwiwalentu, pokrycia kosztów ubezpieczenia oraz kosztów badań lekarskich. Pośrednie zapewnienie obejmuje działania wobec członków ochotniczych straży pożarnych podejmowane za jej pośrednictwem, które zakładają między innymi zapewnienie umundurowania, udziału w szkoleniu, a także utrzymania niezbędnej infrastruktury¹².

⁸ Art. 15 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 roku o ochronie przeciwpożarowej (tekst jedn. Dz.U. z 2021 r. poz. 869); dalej: ustawa o ochronie p.poż.

⁹ Art. 2 pkt 4 ustawy o ochronie p.poż.

¹⁰ Art. 146 ust. 4 pkt 7 Konstytucji RP z dnia 2 kwietnia 1997 roku (Dz.U. Nr 78, poz. 483 ze zm.).

¹¹ Szerzej na ten temat zob. H. Nowicki, *Ochotnicza straż pożarna jednostką ochrony przeciwpożarowej*, „Prawo” 326. *Ochotnicze straże pożarne — tradycja — samorząd — bezpieczeństwo*, red. T. Kocowski, M. Błażewski, W. Małecki, 2018, s. 41–45.

¹² Szerzej na ten temat zob. M. Błażewski, *Obowiązki gminy wobec członka Ochotniczej Straży Pożarnej*, [w:] *Ochotnicze Straże Pożarne. Zadania...*, s. 115–121.

Poziom gminy to najważniejszy poziom dotyczący organizacji ochrony przeciwpożarowej, a także rozwoju tych stowarzyszeń przy oczywistym udziale administracji rządowej i samorządowej poziomu regionalnego i krajowego. Ochrona przeciwpożarowa w Polsce realizowana jest zatem przez Państwową Straż Pożarną i samorząd terytorialny, w imieniu którego ochotnicze straże pożarne biorą na siebie większość obowiązków, przygotowania do działań ratowniczych i ich prowadzenie, a także propagowanie ochrony przeciwpożarowej jako działanie prewencyjne. Wymaga to właściwej kooperacji — współdziałania w relacji samorząd terytorialny–OSP–PSP, a także pewnego zbliżenia i uregulowania tych struktur administracji publicznej w realizacji wspólnego i najważniejszego zadania.

Skutki wprowadzenia ustawy

Ustawa zachowuje wszystkie wcześniejsze założenia w sprawie stowarzyszeń, a więc ich dobrowolność i niezależność. Wpisuje się również w ciąg trwających i planowanych zmian dotyczących organizacji bezpieczeństwa powszechnego, którego celem jest zapewnianie ochrony ludności, a które wymaga niezbędnych działań ze strony administracji publicznej.

Konsultacje przeprowadzone wśród OSP z udziałem samorządu terytorialnego, a także badania i ankiety w ramach prac badawczych potwierdziły konieczność zmiany podejścia do ustawy o ochronie przeciwpożarowej. Każde nowoczesne państwo musi bowiem reagować dynamicznie na zmieniające się zagrożenia i wyzwania, a obecna ustawa o ochronie przeciwpożarowej swoją konstrukcją odbiega nieco od kierunków, jakie powinny zostać przyjęte. Przede wszystkim jej celem nie powinno być regulowanie funkcjonowania jednostek ochrony przeciwpożarowej. Inną kwestią, a zarazem wartością dodaną konsultacji jest to, że wreszcie wszyscy, zarówno druhowie, jak i samorząd terytorialny, przeanalizowali na wskroś obecne prawodawstwo. Niestety ilość zawartych w nim martwych, niekiedy niezrozumiałych do dzisiaj zapisów jest ewidentna i oczywista. Myślę, że kolejny kierunek prac legislacyjnych — ochrona ludności, z pewnymi modyfikacjami w ochronie przeciwpożarowej — wprowadzi nas we współczesność. Inną wartością dodaną są materiały publikowane na temat ustawy w miesięczniku ZG ZOSP RP „Strażak”, obrazujące pewien pogląd i stan wiedzy o rozwiązaniach w systemie bezpieczeństwa. Powinny być i będą one wykorzystywane do edukacji kadr z dziedziny nauk prawnych i nauk o bezpieczeństwie, do wyciągania adekwatnych wniosków, a jednocześnie są one odpowiedzią na konieczność wprowadzanych obecnie, dla dobra OSP, rozwiązań. To też ogromny materiał, na którym Uniwersytet Wrocławski powinien prowadzić badania.

Poza uporządkowaniem systemu prawnego druhowie otrzymają długo oczekiwane świadczenia jako dodatki do emerytur. Ustawa w tym i innych zakresach

zrównuje uprawnienia wszystkich druhów. OSP, włączone lub niewłączone do KSRG, wpisują się w kwestie ochrony ludności, organizacji ochrony przeciwpożarowej na poziomie ponadlokalnym. Wreszcie specjalistyczna ustawa podniesie rangę OSP — i to bardzo. Omawiany akt prawny wprowadza ponadto liczne innowacyjne rozwiązania i zasady w funkcjonowaniu OSP. Mam na myśli między innymi umowy, które przecież wynikały już wcześniej chociażby z art. 2 pkt 1 lit. b ustawy o ochronie przeciwpożarowej. To korzyść dla obu stron i gwarancja bezpieczeństwa dla OSP. Poza tym mowa tu o szkoleniach, które w szerszym zakresie przejmują na siebie Państwowa Straż Pożarna. Możemy tego dokonać, ponieważ otrzymamy środki finansowe na ich realizację. Zasadniczo kwestia szkoleń powinna pozytywnie wpłynąć na zainteresowanie ochotniczymi strażakami i ich zasobami ratowniczymi, na co liczymy. Przez szersze możliwości szkoleniowe zwiększy się również gotowość operacyjna OSP. Wreszcie funkcjonowanie młodzieżowych drużyn pożarniczych otrzyma konkretne uregulowania, które można powiedzieć, wprowadziliśmy już w 2020 roku.

Biorąc pod uwagę zwiększone dofinansowanie OSP, poprawę regulacji prawnych z ich uproszczeniem, a także wprowadzenie nowych świadczeń dla druhów, uważam, że nie tylko ochrona przeciwpożarowa zostanie wyniesiona na wyższy poziom organizacyjny, ale również widzę wspaniały okres niezakłóconego rozwoju przed OSP, bez względu na położenie, potencjał i specjalizację ratowniczą, która w ostatnich latach znacząco się rozwija. Nawiązując do wydarzeń sprzed 30 lat, uzasadnione jest stwierdzenie, że to wielki dzień dla strażackiego ruchu, który został uhonorowany własną ustawą. Przed Państwową Strażą Pożarną stawiane jest jednak duże wyzwanie organizacyjne, kadrowe i finansowe. Pierwsze dziewięć miesięcy funkcjonowania ustawy będzie kluczowe w zapewnieniu właściwego procesu wypłat świadczeń druhom seniorom, które są absolutną nowością nie tylko dla nas, ale dla całego resortu spraw wewnętrznych i administracji.

Bibliografia

- Kocowski T., *Ochotnicza Straż Pożarna jako stowarzyszenie*, „Prawo” 326. *Ochotnicze straże pożarne — tradycja — samorząd — bezpieczeństwo*, red. T. Kocowski, M. Błażewski, W. Małecki, 2018.
- Nowicki H., *Ochotnicza straż pożarna jednostką ochrony przeciwpożarowej*, „Prawo” 326. *Ochotnicze straże pożarne — tradycja — samorząd — bezpieczeństwo*, red. T. Kocowski, M. Błażewski, W. Małecki, 2018.
- Ochotnicze Straże Pożarne. Zadania — Samorząd — Bezpieczeństwo. Raport z badań*, red. T. Kocowski, M. Błażewski, Wrocław 2018.

A New Chapter in the Development of Volunteer Fire Brigades

Summary

In December 2021, the Sejm of the Republic of Poland of the 9th term passed the Act on Volunteer Fire Brigades. The Act is part of a series of ongoing and planned changes to the organization of public safety, the purpose of which is to ensure protection of the population, and which requires the necessary actions on the part of public administration. Thanks to factors such as increased co-financing of Volunteer Fire Brigades, improvement of legal regulations and the introduction of new benefits for volunteer firefighters, fire protection will reach a higher organizational level.

Keywords: Volunteer Fire Brigade, fire protection, public safety, protection of the population.